

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 75/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Миролјуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Будића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Будића, адвоката Маје Јандрић Виловски и Горана Карадаревића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.14/23 од 05.06.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/25 од 22.10.2025.године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Будића, адвоката Маје Јандрић Виловски и Горана Карадаревића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.14/23 од 05.06.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/25 од 22.10.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.бр.14/23 од 05.06.2025.године окривљени Младен Будић и Борис Фаркаш су оглашени кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су окривљенима Младену Будићу и Борису Фаркашу утврђене казне затвора у трајању од по три године и кривично дело принуда у саизвршилаштву из члана 135. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су окривљенима Младену Будићу и Борису Фаркашу утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци, након чега су им изречене јединствене казне затвора у трајању од по три године и шест месеци, у које казне им је урачунато време проведено у притвору од 11.11.2021.године до 09.12.2021.године.

Истом пресудом је према окривљенима изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним АА у трајању од две године, којом се окривљенима забрањује приступ око места становања и места рада оштећеног на удаљености од 100 метара, забрањује даље узнемиравање оштећеног односно даља комуникација са оштећеним у било ком виду, с тим да се време проведено у затвору и

притвору не урачунава у време трајања ове мере, а иста се рачуна од дана правоснажности пресуде. Према окривљенима је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то од окривљеног Младена Будића један нож црне боје са сечивом дужине око 10 цм, једна метална палица црне боје на телескопско расклапање, један пиштољ плашљивац црне боје са браон дршком, сасушене биљне материје сумњиве на опојну дрогу бруто тежине око 3,66 грама, сасушене биљне материје сумњиве на опојну дрогу марихуану бруто тежине 0,90 грама, један нож са футролом дужине сечива око 10 цм са црном и црвеном дршком. Од окривљеног Бориса Фаркаша је одузето 0,34 грама жуте прашкасте материје, сасушене биљне материје зелене боје нето тежине 0,36 грама, један пакетић од алу фолије са садржајем сасушене биљне материје бруто тежине 1,13 грама, један пакетић од пвц кесе жуте боје испуњен сасушеном биљном материјом бруто тежине 2,83 грама, као и једна ПВЦ кесица жуте боје у којој се налази провидна вакуум кеса са садржајем беле материје укупне бруто тежине 206 грама.

Оштећени АА је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак. На основу члана 264. ЗКП обавезани су окривљени да солидарно плате трошкове кривичног поступка ВЈТ у Сомбору у укупном износу од 81.568,78 динара и обавезан је окривљени Борис Фаркаш да исплати ВЈТ у Сомбору износ од 395.583,00 динара. Обавезани су окривљени да солидарно надокнаде трошкове настале пред Основним судом у Сомбору у укупном износу од 125.410,00 динара и трошкове о којима ће бити донето посебно решење, као и судски паушал у износу од по 10.000,00 динара, све у року од три месеца од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 493/25 од 22.10.2025.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Младена Будића и Бориса Фаркаша и потврђена пресуда Вишег суда у Сомбору К.бр.14/23 од 05.06.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Младена Будића, адвокат Маја Јандрић Виловски, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

-бранилац окривљеног Младена Будића, адвокат Горан Карадаревић због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да му изрекне блажу казну или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Младена Будића, адвокат Маја Јандрић Виловски у захтеву истиче повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439 тачка 2) ЗКП. Наведене повреде бранилац образлаже наводима да из побийаних одлука није јасно како је суд дошао до закључка да су окривљени предметна кривична дела извршили као саизвршиоци, односно није утврђена функционална подела улога, постојање заједничког умишљаја, нити на који начин су њихова деловања међусобно повезана и појединачни допринос сваког од окривљених извршењу кривичних дела. По оцени браниоца, пресуде су донете на основу непотпуно и једнострано изведених доказа и без правилне оцене веродостојности исказа сведока оштећеног, који је навео да га је окривљени Младен Будић приморавао да за њега продаје опојну дрогу и да му је упућивао претње, а други изведени докази нису потврдили овакве наводе оштећеног, а приликом суочења оштећени је навео да му окривљени Младен Будић никада није дао опојну дрогу и да никада није видео да исти продаје дрогу. Такође, сведоци које је оштећени наводио, или нису приступили како би поткрепили тврдње оштећеног, а искази сведока који су приступили нису били у складу са наводима оштећеног. Поред наведеног, суд је пропустио да прибави и изведе друге потенцијалне доказе који би потврдили или оповргли наводе о принуди или продаји дроге, као што је додатна комуникација, трагови употребе силе, евентуалних видео записа и слично.

Што се тиче кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, бранилац је истакла да није доказано да је дрога коју је оштећени предао полицији потицала од окривљеног, јер на истој нема ДНК трагова, отисака ни других материјалних трагова који би дрогу довели у везу са окривљеним Младеном Будићем, јер приликом претреса куће окривљеног нису пронађена вага, новац, прибор за припрему и паковање, нити контакт са купцима. Везано за кривично дело из члана 135. став 1. КЗ, судови у току поступка нису утврдили да је оштећени од стране окривљеног био озбиљно заплашен, да је био у стању страха или да му је била одузета слобода одлучивања, а окривљени је дао логично објашњење да су поруке биле везане за новчани дуг.

Бранилац окривљеног Младена Будића, адвокат Горан Карадаревић у захтеву за заштиту законитости истиче повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Наведене повреде бранилац образлаже наводима да из изреке првостепене пресуде није јасно да ли су окривљени преко оштећеног само продавали опојне дроге или су неовлашћено ради продаје држали опојне дроге, односно радња извршења није јасно одређена. По

оцени браниоца, суд врши апсолутну генерализацију радњи окривљених наводећи да су обојица дошла у вербални сукоб са оштећеним у угоститељском објекту и да су обојица саопштила оштећеном да у наредном периоду за њихов рачун мора продавати опојне дроге, као и да су заједно предузели друге радње да би оштећеног принудили на извршење дела, па чак и да су заједно предали оштећеном 100 грама опојне дроге марихуане, што је практично немогуће, а суштина је да је суд морао сваку појединачну радњу сваког окривљеног конкретизовати. Бранилац је истакао да из исказа оштећеног произилази да је у вербални сукоб дошао само са окривљеним Младеном Будићем, а да том приликом други окривљени није био присутан, што је у потпуној супротности са оним што је наведено у изреци пресуде, у којој је наведено да су окривљени све радње предузели заједно, те је оштећени навео да му окривљени Младен Будић критичном приликом није предао никакву опојну дрогу, нити је од њега тражио да исту продаје, већ је рекао оштећеном да му дугује новац у износу од 450 еура, док је окривљени Борис Фаркаш тај који је оштећеном рекао да ће му дати „траву” и да то мора да прода у року од 20 дана, након чега је окривљени Фаркаш отишао по опојну дрогу и исту донео два сата касније. Везано за опојну дрогу амфетамин, оштећени је навео да му је исту предао окривљени Фаркаш, те је оштећени навео да никада није видео да окривљени Младен Будић држи опојну дрогу.

По оцени Врховног суда, браниоци окривљеног Младена Будића, адвокат Маја Јандрић Виловски и Горан Карадаревић, иако формално означавају повреде закона које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, исте образлажу на начин што оспоравају утврђено чињенично стање и полемишу са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указују на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указују на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног Младена Будића, адвокат Маја Јандрић Виловски је у захтеву указала суштински на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП наводећи да приликом одлучивања о кривичној санкцији суд није узео у обзир ни једну олакшавајућу околност на страни окривљеног Младена Будића, између осталог да је у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице, тешке животне околности на страни окривљеног, да живи у дисфункционалној породици и да није раније осуђиван.

У осталом делу захтева браниоци окривљеног Младена Будића, адвокат Маја Јандрић Виловски и Горан Карадаревић указују да су изреке првостепене и другостепене пресуде противречне саме себи, односно разложима пресуде, да у пресудама нису наведени разлози о одлучним чињеницама, да су ти разлози нејасни и противречни, да о одлучним чињеницама постоји противречност између онога што се наводи у разложима пресуде и да су изреке пресуда неразумљиве, чиме браниоци суштински указују на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреде одредби чланова 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2), 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Будића, адвоката Маје Јандрић Виловски и Горана Карадаревића оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић